

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 473
Warszawa, 4 maja 2016 r.

Szanowny Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjęte przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 16. posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2016 r. uchwały:

- w sprawie ustawy o utworzeniu Akademii im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wielkopolskim,
- w sprawie ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym,
- **w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Karcie Polaka oraz niektórych innych ustaw,**
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z wyrazami szacunku

wz.

(-) Maria Koc

WICEMARSZAŁEK SENATU

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 29 kwietnia 2016 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Karcie Polaka oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 kwietnia 2016 r. ustawy o zmianie ustawy o Karcie Polaka oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1 w lit. b, w pkt 4 wyraz „jego” zastępuje się wyrazem „jej”;
- 2) w art. 1 w pkt 5, tytuł rozdziału 2a otrzymuje brzmienie: „Świadczenie pieniężne dla posiadaczy Karty Polaka osiedlających się w Rzeczypospolitej Polskiej”;
- 3) w art. 1 w pkt 5, w art. 8a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobie, która złoży wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały z powołaniem się na okoliczność, o której mowa w art. 195 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.), na jej wniosek, może być przyznane świadczenie pieniężne przeznaczone na częściowe pokrycie kosztów zagospodarowania i bieżącego utrzymania w Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „świadczeniem pieniężnym”. Świadczenie pieniężne przyznaje się na okres do 9 miesięcy.”;
- 4) w art. 1 w pkt 5, w art. 8a w ust. 2, w art. 8b w ust. 1 i 2 oraz w art. 8d w ust. 1 skreśla się użyte w różnym przypadku wyrazy „(prezydent miasta na prawach powiatu)”;
- 5) w art. 1 w pkt 5, w art. 8b w ust. 1 wyraz „formie” zastępuje się wyrazem „drodze”;
- 6) w art. 1 w pkt 5, w art. 8c w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „udzielenie świadczenia” zastępuje się wyrazami „przyznanie świadczenia pieniężnego”;

- 7) w art. 1 w pkt 5, w art. 8c ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Świadczenia pieniężnego nie wlicza się do dochodu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163, z późn. zm.).”;
- 8) w art. 1 w pkt 5, w art. 8d ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. W przypadku wydania decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na pobyt stały następuje z mocy prawa zawieszenie wypłaty świadczenia pieniężnego.
3. W przypadku, gdy decyzja o odmowie udzielenia zezwolenia na pobyt stały stanie się ostateczna następuje z mocy prawa utrata świadczenia pieniężnego.”;
- 9) w art. 1 w pkt 5, w art. 8e skreśla się wyrazy „osobie, która złoży wniosek, o którym mowa w art. 8a ust. 1,”;
- 10) w art. 1 w pkt 6 w lit. b, w ust. 6 w pkt 2 po wyrazie „konsulów” dodaje się wyrazy „lub wojewodów”;
- 11) w art. 1 w pkt 6 w lit. b, w ust. 6 skreśla się pkt 3;
- 12) w art. 1 w pkt 6 w lit. b, w ust. 7 wyrazy „dotyczącej Ministerstwa Spraw Zagranicznych” zastępuje się wyrazami „– Sprawy zagraniczne”;
- 13) w art. 1 w pkt 8, w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przyznanie Karty Polaka i przedłużenie jej ważności następuje w drodze decyzji, na pisemny wniosek, odpowiednio osoby ubiegającej się o jej wydanie albo przedłużenie, zwanej dalej „wnioskodawcą”, lub jej przedstawiciela ustawowego.”;

- 14) w art. 1 w pkt 8, w art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Czynności wykonywane w związku ze złożeniem przez wnioskodawcę wniosku o przyznanie Karty Polaka lub przedłużenie jej ważności oraz wydaniem decyzji w tych sprawach są wolne od wszelkich opłat, w tym opłat konsularnych.”;
- 15) w art. 1 w pkt 8, w art. 12 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia:
1) wyznaczyć wojewodę jako organ właściwy w sprawie przyznania Karty Polaka lub przedłużenia jej ważności,
2) określić wykaz państw, z których pochodzenie uprawnia do złożenia wniosku o przyznanie Karty Polaka lub przedłużenie jej ważności do wojewody
– biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia szybkiego i sprawnego dostępu osób zainteresowanych otrzymaniem Karty Polaka lub przedłużeniem jej ważności do właściwego organu.”;
- 16) w art. 1 w pkt 9 w lit. a, we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „lub przedłużenie ważności Karty Polaka” zastępuje się wyrazami „Karty Polaka lub przedłużenie jej ważności”;
- 17) w art. 1 w pkt 11 w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „art. 16” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. b i dodaje się lit. a w brzmieniu:
„a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) jeden z rodziców posiada Kartę Polaka – za zgodą drugiego z rodziców wyrażoną w oświadczeniu złożonym przed konsulem, a w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 – wojewodą, chyba że drugiemu z rodziców nie przysługuje władza rodzicielska.”;
- 18) w art. 1:
a) w pkt 12 po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:

„...) uchyla się ust. 5,”

b) w pkt 16:

– po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:

„...) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli posiadacz Karty Polaka nabył obywatelstwo polskie albo uzyskał zezwolenie na pobyt stały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadana przez niego Karta Polaka traci ważność z mocy prawa z dniem wydania dokumentu potwierdzającego nabycie obywatelstwa polskiego albo uzyskania zezwolenia na pobyt stały.”

– w lit. b, w ust. 2 skreśla się wyrazy „, a w przypadku określonym w art. 19 pkt 4 posiadacz karty zwraca ją organowi, który wydał decyzję”

– dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1a, posiadacz Karty Polaka zwraca Kartę Polaka wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce pobytu, nie później niż w terminie 14 dni od dnia, w którym:

- 1) doręczono mu dokument potwierdzający nabycie obywatelstwa polskiego albo
- 2) decyzja o uzyskaniu zezwolenia na pobyt stały stała się ostateczna.”

c) w pkt 18:

– w lit. a, ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Konsul i wojewoda prowadzą, każdy w zakresie swojej właściwości, rejestr złożonych wniosków o przyznanie Karty Polaka lub przedłużenie jej ważności, decyzji wydanych w tych sprawach, przyznanych i unieważnionych Kart Polaka oraz Kart Polaka, które utraciły ważność z mocy prawa.”

– po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:

„...) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera informację o wydanych decyzjach oraz następujące dane osób, którym przyznano albo odmówiono przyznania Karty Polaka, których Kartę Polaka unieważniono albo w przypadku których Karta Polaka utraciła ważność

z mocy prawa:”,”

– w lit. b, w ust. 3 po wyrazach „Kart Polaka” dodaje się wyrazy „oraz Kart Polaka, które utraciły ważność z mocy prawa”;

- 19) w art. 1 w pkt 12 w lit. b, w ust. 6 wyraz „zainteresowanego” zastępuje się wyrazami „posiadacza lub jego przedstawiciela ustawowego” oraz wyraz „zmiany” zastępuje się wyrazem „zmienionych”;
- 20) w art. 1 w pkt 14 w lit. c, w pkt 6 po wyrazie „uczestniczył” dodaje się wyrazy „lub uczestniczy”;
- 21) w art. 1 w pkt 16 w lit. b, w ust. 2 po wyrazie „konsulowi” dodaje się wyrazy „albo wojewodzie”;
- 22) w art. 1 w pkt 17, w art. 22:
a) w pkt 1 po wyrazie „Polaka” dodaje się wyrazy „lub przedłużenie jej ważności”,
b) część wspólna otrzymuje brzmienie:
„– uwzględniając dane, które muszą być zawarte we wniosku oraz dane i informacje, jakie powinny być zawarte w Karcie Polaka, a także biorąc pod uwagę, że zapisu imienia i nazwiska w Karcie Polaka dokonuje się zgodnie z dokumentem tożsamości wnioskodawcy, chyba że we wniosku wnioskodawca oświadczy, że chce aby te dane były zapisane również w języku polskim.”;
- 23) w art. 1 w pkt 20:
a) tytuł rozdziału 5a otrzymuje brzmienie: „Finansowanie wypłaty świadczeń pieniężnych z budżetu państwa”,
b) w art. 24a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wypłata świadczeń pieniężnych finansowana jest z rezerwy celowej budżetu państwa.”,
c) art. 24b otrzymuje brzmienie:
„Art. 24b. 1. Świadczenia pieniężne są wypłacane w danym roku

budżetowym do wysokości kwoty rezerwy celowej, o której mowa w art. 24a ust. 1.

2. Starosta składa do wojewody wnioski o udzielenie dotacji na wypłatę świadczeń pieniężnych.”,

d) w art. 24c w ust. 5 wyrazy „stopniu realizacji zadań, o których mowa w art. 8a–8d” zastępuje się wyrazami „poziomie wykorzystania dotacji na wypłatę świadczeń pieniężnych”;

24) w art. 1 w pkt 20, w art. 24c:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy łączna kwota wynikająca z wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego z terminem wypłaty w danym roku osiągnie równowartość 75% kwoty zaplanowanej w ustawie budżetowej na wypłatę świadczeń pieniężnych, minister właściwy do spraw wewnętrznych ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o wstrzymaniu przyjmowania wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego z terminem wypłaty przypadającym na dany rok, a starostowie wstrzymują przyjmowanie takich wniosków, począwszy od dnia następującego po dniu ogłoszenia informacji przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”,

b) skreśla się ust. 3;

25) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163, z późn. zm.) w art. 8 w ust. 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2014 r. poz. 1187, z 2015 r. poz. 1274 oraz z 2016 r. poz. ...).”.”;

26) w art. 3, w pkt 7 wyrazy „2 lat” zastępuje się wyrazem „roku”;

27) w art. 4 w pkt 2, ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wydanie karty pobytu cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 9, następuje po zwróceniu przez niego Karty Polaka, zgodnie z art. 20 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2014 r. poz. 1187, z 2015 r. poz. 1274 oraz z 2016 r. poz. ...).”;

28) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Wpisy danych zgromadzonych w rejestrach prowadzonych na podstawie dotychczasowych przepisów z dniem wejścia w życie art. 1 pkt 18 stają się wpisami do rejestrów prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i przechowuje się je przez okres, na który zostały umieszczone w rejestrach.”;

29) w art. 7:

a) skreśla się użyte dwukrotnie wyrazy „i art. 24 ust. 2”,

b) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2017 r.”;

30) w art. 8 wyrazy „pkt 18 i 20” zastępuje się wyrazami „pkt 18–20, art. 6 oraz art. 7 ust. 2”.

MARSZAŁEK SENATU

W/Z

Maria KOC

Wicemarszałek Senatu

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2016 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o Karcie Polaka oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 30 poprawek.

Poprawka nr 1 ma charakter redakcyjny. Uwzględnia, że sformułowanie „jego wstępni” odnosi się do osoby, która deklaruje przynależność do Narodu Polskiego.

Tytuł rozdziału 2a (art. 1 pkt 5 noweli) wskazuje, że w rozdziale tym uregulowano problematykę więcej niż jednego świadczenia pieniężnego dla posiadaczy Karty Polaka, a tym samym tytuł jest nieadekwatny do treści przepisów w nim zawartych. Ponadto, w tytule rozdziału należy posłużyć się pełną, a nie skrótową, nazwą państwa (nie Polska, ale Rzeczpospolita Polska). Dążąc do wyeliminowania wskazanych mankamentów, uchwalono **poprawkę nr 2**.

Przepis art. 8a ust. 1 (art. 1 pkt 5 noweli) stanowi o prawie do ubiegania się o jednorazowe przyznanie świadczenia pieniężnego przeznaczonego na częściowe pokrycie kosztów zagospodarowania i bieżącego utrzymania w Rzeczypospolitej Polskiej. Zdaniem Senatu, wolą ustawodawcy było przyznanie posiadaczowi Karty Polaka prawa do świadczenia, a nie wyłącznie prawa do ubiegania się o nie. Wątpliwości budzi również posłużenie się w odniesieniu do prawa przymiotnikiem „jednorazowe”. Jeśli wolą ustawodawcy było, aby posiadacz Karty Polaka mógł wystąpić o świadczenie tylko raz, powinno to jednoznacznie wynikać z przepisu (należało w takim przypadku wskazać, iż świadczenie pieniężne może być przyznane tylko raz). Analiza ustawy prowadzi jednak do wniosku, iż intencja ustawodawcy była inna. Z dodawanego art. 24c ust. 4 (art. 1 pkt 20 noweli) wynika, że ustawodawca dopuszcza możliwość przyznania świadczenia pieniężnego temu samemu wnioskodawcy więcej niż jeden raz, w przypadku, gdy pierwsze i kolejne świadczenia były przyznane łącznie na okres krótszy niż 9 miesięcy (np. pierwsze świadczenie na 3 miesiące, drugie na 3 miesiące, trzecie na 3 miesiące). Z żadnego przepisu ustawy nie wynika, że świadczenie musi być przyznane na okres maksymalny. Co więcej, użyte w art. 8a ust. 1 sformułowanie „przyznanie na okres do 9. miesięcy” sugeruje, że świadczenie pieniężne będzie mogło być przyznane na okres krótszy. Następstwem przyjęcia takiej interpretacji jest skreślenie wyrazu „jednorazowe”. Mając powyższe na względzie uchwalono **poprawkę nr 3**.

W art. 8a ust. 2 (art. 1 pkt 5 noweli) przypomniano, że w miastach na prawach powiatu zadania i kompetencje starosty wykonuje prezydent miasta na prawach powiatu. Przepis art. 92 ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym określa, jaki organ miasta na prawach powiatu pełni funkcję organu powiatu, a więc przesądza *de facto*, że starostą i zarządem powiatu w mieście na prawach powiatu jest prezydent tego miasta. Analogiczna uwaga odnosi się do dodawanych art. 8b ust. 1 i 2 oraz art. 8d ust. 1. Należy zwrócić uwagę, że ustawodawca nie jest konsekwentny w stosowaniu kwestionowanej techniki. W dodawanych art. 24b ust. 2 oraz art. 24c ust. 2 pkt 1 i część wspólna oraz ust. 3 i 5 ustawodawca (słusznie) mówi wyłącznie o staroście. Uwzględniając § 11 Zasad techniki prawodawczej, uchwalono **poprawkę nr 4**.

Przepis art. 8b ust. 1 (art. 1 pkt 5 noweli) sugeruje, że decyzja jest formą świadczenia pieniężnego. Zdaniem Senatu wolą ustawodawcy było wskazanie, że starosta rozstrzyga w sprawie przyznania świadczenia pieniężnego w drodze decyzji (**poprawka nr 5**).

Poprawka nr 6 ujednolica terminologię ustawy (§ 10 ZTP). Przepis dodawanego art. 8c ust. 1 pkt 1 (art. 1 pkt 5 noweli) powinien być skorelowany terminologicznie z dodawanym art. 8a ust. 2 (art. 1 pkt 5 noweli; wniosek o przyznanie świadczenia pieniężnego, a nie wniosek o udzielenie świadczenia).

Przepis art. 8c ust. 3 (art. 1 pkt 5 noweli) sugeruje, iż uzyskanie określonego dochodu jest warunkiem uzyskania świadczenia z pomocy społecznej. W rzeczywistości jest odwrotnie – przekroczenie progu dochodowego uniemożliwia uzyskanie świadczenia. Dążąc do zapewnienia należytej precyzji językowi prawnemu, uchwalono **poprawkę nr 7**. Jednocześnie uznano za zasadne dodanie do rozpatrzonej ustawy przepisu zmieniającego art. 8 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej (**poprawka nr 25**). W przepisie tym ustawodawca określa katalog przychodów, których uzyskanie nie jest uznawane za dochód w rozumieniu ustawy o pomocy społecznej. Katalog ten jest na bieżąco przez ustawodawcę uzupełniany, w przypadku dodawania do systemu prawnego nowych świadczeń niewliczanych do dochodu.

Przepisy art. 8d ust. 2 i 3 (art. 1 pkt 5 noweli) sugerują, że w sprawie o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, w przypadku odmowy udzielenia zezwolenia, będą wydane dwie decyzje: nieostateczna i ostateczna. Nie da się tego pogodzić z Kodeksem postępowania administracyjnego oraz ustawą o cudzoziemcach, oczywiste jest bowiem, że w sprawie

będzie wydana jedna decyzja. W zależności od etapu procedury będzie miała ona charakter nieostateczny albo ostateczny. Mając to na uwadze uchwalono **poprawkę nr 8**.

W **poprawce nr 9** proponuje się skreślenie fragmentu przepisu, który nie ma żadnej wartości normatywnej. Oczywiście jest, że świadczenie pieniężne będzie przyznane temu, kto o nie wystąpi.

W związku z tym, że Karty Polaka będą mogli wydawać również wojewodowie, konieczne jest skorelowanie ze sobą nowelizowanych art. 9 ust. 6 (art. 1 pkt 6 lit. b noweli) i art. 12 (art. 1 pkt 8 noweli), poprzez uwzględnienie w pierwszym z przepisów również wojewody (**poprawka nr 10**).

Przepis art. 9 ust. 6 pkt 3 (art. 1 pkt 6 lit. b noweli) jest zbędny. Nie ma on bowiem żadnej wartości normatywnej. Ustawodawca otworzył katalog zadań i czynności MSZ związanych z obsługą administracyjną i kancelaryjną Rady do Spraw Polaków na Wschodzie we wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 6 (posłużono się sformułowaniem „w szczególności”). W związku z tym, nie ma sensu powtórne otwieranie tego katalogu przepisem pkt 3 (**poprawka nr 11**).

W związku z tym, że w ustawie budżetowej nie ma części „Ministerstwo Spraw Zagranicznych” oraz uwzględniając, że działalność Rady do Spraw Polaków na Wschodzie będzie finansowana z części 45 budżetu państwa – Sprawy zagraniczne, przyjęto **poprawkę nr 12**.

W związku z tym, że z żadnego przepisu ustawy nie wynika jednoznacznie, że przedłużenie ważności Karty Polaka następuje w drodze decyzji oraz że może pojawić się wątpliwość, czy czynności wykonywane w związku ze złożeniem wniosku o przedłużenie Karty Polaka są wolne od opłat (z literalnego brzmienia nowelizowanego art. 12 ust. 3 wynika, że nie), uznano za niezbędne przyjęcie **poprawek nr 13 i 14**. W poprawkach tych uwzględniono w szczególności, iż w innych przepisach ustawy np. nowelizowanym art. 12 ust. 2 ustawodawca odnosi się zarówno do przyznania Karty Polaka, jak i jej przedłużenia.

Brzmienie delegacji ustawowej sformułowanej w art. 12 ust. 4 (art. 1 pkt 8 noweli) budzi wątpliwości. Po pierwsze, nasuwa się pytanie, czy rzeczywiście zgodne z wolą ustawodawcy jest, aby w rozporządzeniu wydanym na podstawie tej delegacji Rada Ministrów mogła wskazać tylko jedno państwo pochodzenia, z którego osoby będą mogły skorzystać z możliwości złożenia wniosku o Kartę Polaka do wojewody. Po drugie,

w wytycznej przepisu upoważniającego wskazano, że wydając rozporządzenie Rada Ministrów będzie obowiązana wziąć pod uwagę „sprawny dostęp osób zainteresowanych otrzymaniem Karty Polaka”, przy czym nie wskazano do czego albo do kogo ma być to dostęp. Po trzecie, przepis upoważniający nie jest skorelowany terminologicznie z nowelizowanym art. 12 ust. 2. Mając powyższe na względzie uchwalono **poprawkę nr 15**.

Poprawka nr 16 ujednotolica sposób sformułowania analogicznej treści w różnych przepisach. Wprowadzenie do wyliczenia w art. 13 ust. 1 (art. 1 pkt 9 lit. a noweli) powinno być skorelowane z nowelizowanym art. 12 ust. 2 (art. 1 pkt 8 noweli).

W związku z tym, że Karta Polaka będzie mogła być przyznana również przez wojewodę, należy zmienić dodatkowo art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy o Karcie Polaka (przepis ten dotyczy przyznawania Karty małoletniemu) – **poprawka nr 17**.

W obecnym stanie prawnym, w art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka wskazano, że Karta Polaka traci ważność z chwilą nabycia obywatelstwa polskiego albo uzyskania zezwolenia na pobyt stały. Jednocześnie art. 20 ust. 1 pkt 2 wyżej wymienionej ustawy stanowi, iż konsul z urzędu unieważnia Kartę Polaka w przypadku, gdy zachodzi jedna z przesłanek określonych w art. 19 pkt 2 i 4–6. Przesłanka zawarta w art. 19 pkt 4 odnosi się do sytuacji, w której wnioskodawca nabył obywatelstwo polskie albo uzyskał zezwolenie na pobyt stały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W rozpatrzonej ustawie zrezygnowano z przesłanki uzyskania obywatelstwa polskiego albo uzyskania zezwolenia na pobyt stały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jako okoliczności uzasadniającej unieważnienie Karty Polaka przez konsula. Jednocześnie pozostawiono obowiązek zwrotu Karty w przypadku zaistnienia wskazanej wyżej okoliczności. W ocenie Senatu, art. 17 ust. 5 ustawy o Karcie Polaka budzi wątpliwości. Nie daje on bowiem jednoznacznej odpowiedzi, w którym momencie Karta Polaka traci ważność. Czy jest to dzień wydania rozstrzygnięcia przyznającego obywatelstwo lub zezwolenie na pobyt stały, czy też dzień, w którym rozstrzygnięcia te staną się ostateczne. Ponadto art. 17 ust. 5 ustawy nie precyzuje, że nabycie obywatelstwa polskiego albo uzyskanie zezwolenia na pobyt stały odnosi się do posiadacza Karty Polaka oraz nie określa trybu zwrotu Karty. Wobec powyższego proponuje się w **poprawce nr 18** dodanie w art. 20 ust. 1a, stanowiącego, że nabycie obywatelstwa polskiego albo uzyskanie zezwolenia na pobyt stały przez posiadacza Karty Polaka skutkuje utratą ważności Karty z mocy prawa z dniem wydania dokumentu o nabyciu obywatelstwa polskiego albo uzyskania zezwolenia na pobyt stały (konsekwencją tej zmiany jest skreślenie

ust. 5 w art. 17). Ponadto w poprawce tej proponuje się również określenie zasad zwrotu Karty Polaka, która utraciła ważność, w tym terminu, w którym posiadacz Karty Polaka, ma obowiązek jej zwrotu. Proponuje się, aby Karta była zwracana wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce pobytu, w terminie 14 dni od dnia, w którym zainteresowany otrzymał dokument potwierdzający nabycie obywatelstwa polskiego albo od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia na stały pobyt stała się ostateczna (analogiczny termin jest wskazany w art. 249 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach w odniesieniu do zwrotu karty pobytu).

Ponadto zaproponowane w **poprawce nr 18** zmiany w zakresie art. 23 ustawy o Karcie Polaka (art. 1 pkt 18 noweli) mają na celu zapewnienie aktualności danych w rejestrach dotyczących Karty Polaka. Proponuje się, aby do rejestru były wprowadzane także informacje o utracie ważności Karty Polaka. Zasadne jest, aby informację taką mógł do rejestru wprowadzać każdy wojewoda, który wyda rozstrzygnięcie skutkujące utratą ważności Karty Polaka albo uzyska informację o nabyciu obywatelstwa polskiego przez posiadacza Karty Polaka, mieszkającego na terenie danego województwa.

Z **poprawką nr 18** wiąże się **poprawka nr 27**. Przepis art. 229 ust. 7 ustawy o cudzoziemcach (art. 4 pkt 2 noweli) zakłada, że wydanie karty pobytu cudzoziemcowi, który uzyska zezwolenie na pobyt stały z uwagi na fakt posiadania Karty Polaka, nastąpi po dostarczeniu Karty Polaka. Nie sprecyzowano przy tym, do jakiego organu ma owo dostarczenie nastąpić. **Poprawka nr 27** zmierza do powiązania przepisu uzależniającego fizyczne wydanie karty pobytu od zwrotu Karty Polaka z art. 20 ust. 3 proponowanym w poprawce nr 18.

Wątpliwości budzi użyte w dodawanym art. 17 ust. 6 (art. 1 pkt 12 lit. b noweli) określenie „zainteresowany”. Przyjmując, iż zainteresowanym jest posiadacz Karty Polaka albo jego przedstawiciel ustawowy, w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych, należy doprecyzować wskazany przepis (**poprawka nr 19**).

Przepis art. 19 pkt 6 (art. 1 pkt 14 lit. c) stanowi, że konsul albo wojewoda wydaje decyzję o odmowie przyznania Karty Polaka m.in. w przypadku, gdy wnioskodawca uczestniczył w łamaniu praw człowieka. Przesłanką odmowy przyznania Karty nie jest natomiast okoliczność, w której wnioskodawca uczestniczy w łamaniu praw człowieka. W ocenie Senatu również ta okoliczność powinna skutkować odmową przyznania Karty Polaka (**poprawka nr 20**).

Z nowelizowanego art. 18 ust. 1 (art. 1 pkt 13 lit. a noweli) wynika, że oprócz konsula, Kartę będzie mógł wydać również wojewoda. Konsekwentnie ze znowelizowanego art. 20 ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia (art. 1 pkt 16 noweli) wynika, że wojewoda będzie mógł podjąć decyzję o unieważnieniu karty. Nowe brzmienie art. 20 ust. 2 (art. 1 pkt 16 noweli) rodzi wątpliwość, komu ma być zwrócona Karta Polaka w przypadku, gdy została ona wydana przez wojewodę oraz gdy ten wydał decyzję o unieważnieniu karty. Zdaniem Senatu, niezgodne z wolą ustawodawcy jest, aby Karta Polaka – w przypadku jej unieważnienia przez wojewodę – nadal pozostawała u dotychczasowego posiadacza. Mając to na uwadze uchwalono **poprawkę nr 21**.

W art. 22 pkt 1 (art. 1 pkt 17 noweli) należy uwzględnić treść art. 13 ust. 1 (art. 1 pkt 9 lit. a noweli), który jest w odniesieniu do wniosku przepisem podstawowym. Przepis art. 13 ust. 1 mówi o wniosku o przyznanie Karty Polaka lub przedłużenie jej ważności, a nie wyłącznie o wniosku o przyznanie Karty Polaka. Minister właściwy do spraw zagranicznych powinien określić w rozporządzeniu nie tylko wzór wniosku o przyznanie Karty, ale również o jej przedłużeniu. Ponadto wątpliwości budzi zawarte w wytycznych przepisu upoważniającego sformułowanie „na wniosek wnioskodawcy”. Ustawodawca posługując się określeniem „wniosek” – co do zasady – przewiduje, że określona czynność (akt) będzie inicjowana przez podmiot występujący z wnioskiem oraz, że wniosek będzie w odpowiednim trybie rozpatrzony. Trudno sobie wyobrazić procedurę rozpatrywania wniosku w sprawie o zapisanie imienia i nazwiska w języku polskim. Zapewne nie o to ustawodawcy chodziło. Zdaniem Senatu, intencją prawodawcy było, aby istniała możliwość zapisu w Karcie Polaka danych osobowych w języku polskim, przy czym decyzja w zakresie tego, czy obok danych zapisanych zgodnie z dokumentem tożsamości dane te mają być zapisane również w języku polskim, ma należeć do wnioskodawcy. Warto też zwrócić uwagę, że ustawodawca nie przewiduje w ustawie wniosku o wydanie Karty Polaka, ale wniosek o jej przyznanie lub przedłużenie jej ważności. Sformułowaniem wniosek o wydanie karty (błędnie) posłużono się w wytycznych przepisu upoważniającego. Mając powyższe na względzie, uchwalono **poprawkę nr 22**.

W przepisach rozdziału 5a (art. 1 pkt 20 noweli) ustawodawca z jednej strony mówi o finansowaniu z budżetu państwa realizacji zadań, o których mowa w dodawanych art. 8a–8d, z drugiej zaś o środkach zaplanowanych w ustawie budżetowej na wypłatę świadczeń. Zakładając, że realizacja zadań i wypłata świadczeń to synonimy, należy konsekwentnie

posługiwać się w rozdziale 5a jednym z tych sformułowań. Złamanie konsekwencji terminologicznej najczęściej skutkuje wątpliwościami interpretacyjnymi. Uwzględniając, że świadczenia pieniężne będą wypłacane w danym roku do wysokości rezerwy celowej, można założyć że środki z rezerwy będą przeznaczone wyłącznie na wypłatę świadczeń. W związku z tym, w ocenie Senatu, przepisy o finansowaniu powinny mówić o finansowaniu wypłaty świadczeń pieniężnych, a nie o finansowaniu zadań, z budżetu państwa (**poprawka nr 23**).

W art. 24c ust. 2 pkt 2 (art. 1 pkt 20 noweli) przewidziano mechanizm wstrzymania przyjmowania wniosków o przyznanie świadczenia pieniężnego w przypadku gdy łączna kwota wynikająca z wniosków z terminem wypłaty w danym roku osiągnie równowartość 50% kwoty limitu środków, w przypadku wniosków z terminem wypłaty przypadającym po roku przekazania wniosku do starosty (zapewne chodziło o rok następujący po roku, w którym złożono wniosek). Abstrahując od komunikatywności wskazanej regulacji, Senat uznał, iż nie da się jej zastosować. Zakładając, że art. 24c ust. 2 pkt 2 odnosi się do limitu środków na wypłatę świadczeń pieniężnych w kolejnym roku, należy stwierdzić, że nie ma możliwości określenia kwoty tego limitu. Trzeba pamiętać, że w ustawie nie sformułowano klauzuli wydatkowej określającej maksymalny poziom wydatków w kolejnych latach. Limit wydatków będzie znany dopiero w momencie uchwalenia ustawy budżetowej na kolejny rok i określenia w niej kwoty rezerwy celowej. Poza tym warto zwrócić uwagę, że w rozdziale 2a (art. 1 pkt 5 noweli) mowa jest o wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego, a nie o wniosku o świadczenie pieniężne. Mając powyższe na względzie przyjęto **poprawkę nr 24**.

Poprawka nr 26 zmierza do tego, aby za obywatela polskiego można było uznać cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie co najmniej od roku na podstawie zezwolenia na pobyt stały, które uzyskał w związku z polskim pochodzeniem lub posiadając Kartą Polaka (rozpatrzona ustawa przewiduje okres dwuletni). Zdaniem Senatu, 12 miesięcy to okres wystarczający do dokonania weryfikacji przez odpowiednie służby, czy osoba, której dotyczy przepis może przebywać na terytorium Polski i skorzystać z dobrodziejstwa uzyskania obywatelstwa polskiego w uproszczony sposób, mając na względzie przede wszystkim względy bezpieczeństwa państwa.

W związku z tym, że zmiany dotyczące centralnego rejestru przyznanych oraz unieważnionych Kart Polaka i rejestrów złożonych wniosków o przyznanie takiej Karty wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., przepis zmieniający upoważnienie ustawowe zawarte w art. 24 ust. 2 (art. 1 pkt 19 noweli) powinien również wejść w życie w tym

terminie. Zmiany tego upoważnienia są bowiem merytorycznie powiązane ze zmianami dokonywanymi w art. 23 (art. 1 pkt 18 noweli) i są wtórne wobec zmian przepisów merytorycznych. W następstwie należałoby zmienić także art. 7 (przepis przejściowy czasowo utrzymujący w mocy dotychczasowe rozporządzenia). Analogicznie 1 stycznia 2017 r. powinien wejść w życie art. 6 (przepis przejściowy związany ze zmianami dokonywanymi art. 1 pkt 18 noweli). Co więcej, art. 6 w swojej treści nie powinien odnosić się do dnia wejścia w życie ustawy, ale do dnia 1 stycznia 2017 r. albo dnia wejścia w życie art. 1 pkt 18 noweli. Dzień wejścia w życie zmian w odniesieniu do rejestrów, skutkujących koniecznością sformułowania przepisu przejściowego, jest bowiem późniejszy niż dzień wejścia w życie ustawy. Warto również zwrócić uwagę, że rozpatrzona ustawa nowelizująca nie jest podstawą prowadzenia rejestrów (art. 6 może to sugerować). Podstawą prowadzenia rejestrów jest ustawa o Karcie Polaka. Mając powyższe na względzie uchwalono **poprawki nr 28–30**.